

Det kongelige Landbruks- og
matdepartement
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Svar på høring - Forslag til endringer i reindriftsloven

Det vises til høringsdokumenter datert 01.02.2019 med svarfrist 15.03.2019. Fylkestinget i Finnmark har i sitt møte 13.03.2019 behandlet høringen jf. sak 10/19 «Høring: Forslag til endringer i reindriftsloven», og vedtok følgende høringsuttalelse:

1. Finnmark fylkesting ønsker endring av §71 i reindriftsloven slik at det blir likeverdighet i antall medlemmer oppnevnt av Sametinget og øvrige medlemmer med personlige varamedlemmer i reindriftsstyret. Reindrift er en samisk urfolksnæring, der samisk innflytelse skal være sentral i reindriftsstyret.
2. Finnmark fylkeskommune anmoder partene om å imøtese en prosess som bidrar til å styrke samisk innflytelse i reindriftsstyret.

Finnmark fylkesting anbefaler at reindriftsstyret opprettes med åtte medlemmer og varamedlemmer. Sametinget oppnevner selv fire av åtte medlemmer med varamedlemmer. Sametingets oppnevnte medlemmer har leder i partallsår og de øvrige medlemmene leder i oddetallsår hvis det ikke er enighet i styret om leder.

3. Finnmark fylkesting ønsker en helhetlig revidering av reindriftsloven. Fylkestinget er skeptisk til endring som foreslås om obligatorisk individmerking og bærekraft, og ønsker at dette sees i sammenheng med en helhetlig revidering av reindriftsloven.
4. Finnmark fylkesting ber om at det ikke innføres obligatorisk individmerking av rein på nåværende tidspunkt. En utvidet ordning med frivillig merking vil kunne gjøre ordningen bedre kjent, og på sikt skape forståelse og aksept for denne. Det må også kunne tilpasses bedre til den tradisjonelle merkingen.
5. Finnmark fylkesting ser ikke at der er behov for en endring av opplysningsplikten angående enkeltutøveres reintall. Finnmark fylkesting slutter seg til de vurderinger som er gjort av Sametinget og Norske Reindriftsamers Landsforbund.
6. Formålsparagrafen i reindriftsloven må ikke endres. Finnmark Fylkesting støtter at alle tre bjelkene og begrepene økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft er like viktige for reindriften, nå og i fremtiden, og må bestå slik de er i dagens reindriftslov.

Med hilsen

Hilde C. J. Mietinen
Nærings- og nordområdesjef

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Vedlegg: Saksprotokoll

SAKSPROTOKOLL

Høring: Forslag til endringer i reindriftsloven

Arkivsak-dok. 201300511
Saksbehandler Kjersti Irina Rosanoff Aronsen

Saksgang	Møtedato	Saknr
1 Fylkestinget 2015 - 2019	13.03.2019	10/19

Fylkestinget 2015 - 2019 har behandlet saken i møte 13.03.2019 sak 10/19

Møtebehandling

Inga Berit Sara Sara, Ap, fremmet følgende forslag;

Punkt 1 erstattes av

Finnmark fylkesting ønsker endring av §71 i reindriftsloven slik at det blir likeverdighet i antall medlemmer oppnevnt av Sametinget og øvrige medlemmer med personlige varamedlemmer i reindriftsstyret. Reindrift er en samisk urfolksnæring, der samisk innflytelse skal være sentral i reindriftsstyret.

Tillegg til punkt 2

Finnmark fylkesting anbefaler at reindriftsstyret opprettes med åtte medlemmer og varamedlemmer. Sametinget oppnevner selv fire av åtte medlemmer med varamedlemmer. Sametingets oppnevnte medlemmer har leder i partallsår og de øvrige medlemmene leder i oddetallsår hvis det ikke er enighet i styret om leder.

Nytt punkt 3

Finnmark fylkesting ønsker en helhetlig revidering av reindriftsloven.

Fylkestinget er skeptisk til endring som foreslåes om obligatorisk individmerking og bærekraft, og ønsker at dette sees i sammenheng med en helhetlig revidering av reindriftsloven.

Forslag trukket

Mikkel Isak Eira, H, fremmet følgende forslag;

I punkt 1 og 2 endres Finnmark fylkeskommune til Finnmark fylkesting.

Nytt punkt 3:

Finnmark fylkesting ber om at det ikke innføres obligatorisk individmerking av rein på nåværende tidspunkt. En utvidet ordning med frivillig merking vil kunne gjøre ordningen bedre kjent, og på sikt skape forståelse og aksept for denne. Det må også kunne tilpasses bedre til den tradisjonelle merkingen.

Nytt punkt 4:

Finnmark fylkekesting ser ikke at der er behov for en endring av opplysningsplikten angående enkeltutøveres reintall. Finnmark fylkekesting slutter seg til de vurderinger som er gjort av Sametinget og Norske Reindriftsamers Landsforbund.

Forslag trukket

Trine Noodt, V, fremmet forslag;

1. Finnmark fylkekesting mener det er svært uheldig å gjøre delvise endringer i reindriftsloven, uten å ta hensyn til helheten og en full gjennomgang av hele reindriftsloven.
2. Formålsparagrafen i reindriftsloven må ikke endres. Etter fylkekestingets mening må økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft fortsatt være hovedmålet og ses i sammenheng. Endres dette til kun gjelde økologisk bærekraft vil det være et brudd på en politikk som har ligget til grunn for reindriftsforvaltning i 40 år.
3. Sametinget må fremdeles velge sine representanter til reindriftsstyret for å sikre legitimitet i dets arbeid.
4. Reindriften har idag individmerking av rein med øremerke, en urgammel tradisjon som fungerer godt. Chipmerking av rein må være opp til den enkelte reindriftsutøver å avgjøre bruken av, og ikke innføres som obligatorisk ordning.
5. Det er samisk tradisjon å ikke bekjentgjøre antall rein i flokken, og det er ikke nødvendige opplysninger å åpne opp for, for å oppnå de målsettinger myndighetene har for en balansert næring. Reintallet for den enkelte reindriftsutøver er allerede å finne både i regnskap og i reindriftsforvaltningen.

Forslag trukket

Anne Toril Eriksen Balto, Sp, fremmet følgende forslag;

Forslag til vedtak:

1. Finnmark Fylkekesting mener regjeringen må ta en helhetlig gjennomgang av loven, da flere domsavgjørelser viser store mangler i lovverket, samt at reindriftnæringen selv har spilt inn mange krav om lovendringer, der de selv vet hvor skoen trykker
2. Finnmark Fylkekesting mener fellesnevneren for de lovendringsforslagene regjeringen fremmer, er en grunnleggende mistillit til reindriftnæringen. Det oppleves som en mistenkeliggjøringen av at reindriftsamer ikke evner å drive uten statlig detaljstyring. Dette er langt unna grunntanken bak loven i 2007, som skulle gi økt selvstyre.
3. Finnmark Fylkekesting er imot en lovendring på et så tynt grunnlag som høringsdokumentet viser til. Det er ikke gjort noen utredning på kostnader, praktiske konsekvenser, dyrevelferd, og trusselen for den kulturelle særegenheten.
4. Finnmark Fylkekesting støtter at alle tre bjelkene og begrepene økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft er like viktige for reindriften, nå og i fremtiden, og må bestå slik de er i dagens reindriftslov.

5. Finnmark Fylkesting ber regjeringen stoppe endringene og hve seg på arbeidet med en full gjennomgang reindrifftsloven som Sametinget har igangsatt. Dette betegner Finnmark Fylkesting som et «Ekspertutvalg», som regjeringen bør være opptatt av å lytte til når store og viktige endringer skal gjennomføres.
6. Endringer i reindrifftsloven må derfor stoppes inntil arbeidet av «Ekspertutvalget», som Sametinget har oppnevnt, er ferdigstilt.

Begrunnelse:

Finnmark Fylkesting har følgende hørings svar til forslag til endringer i reindrifftsloven, som er delt opp i fem deler. (1) prosessen, (2) manglende utredning, (3) generelt om lovendringsforslaget, (4) kommentarer til endringsforslagene, (5) tilrådning til forslaget.

1. Prosessen

Finnmark Fylkesting vil først påpeke den korte høringsfristen, som flere i næringen selv har påpekt i en slik omfattende sak. Korte høringsfrister bør bare settes når særlige omstendigheter gjør det nødvendig, og det kan ikke ses å være i dette tilfellet. I viktige saker som lovendringer og i generelle samfunnsprosesser er det viktig med bred involvering og dialog med de berørte. Videre er det viktig å påpeke at både NRL og Sametinget er imot disse lovendringene, og det dermed oppleves som en manglende anerkjennelse av organenes og næringens kompetanse når de ikke blir hørt.

2. Manglende utredninger:

Finnmark Fylkesting påpeker at det mangler faglige utredninger på konsekvensene av de ulike forslagene, og da spesielt i forhold til reindrift i praksis. Det foreligger ikke utredninger på dyrevelferd eller kostnader tilknyttet endringene i lovforslagene. Finnmark Fylkesting vil derfor uttrykke sterk motstand mot at næringen skal påføres betydelig merarbeid og merkostnader, for tiltak som næringen hverken ser noe nytte av eller støtter. Det finnes heller ikke fagutredninger på konsekvensene for den samiske kulturutøvelsen, eller vurderinger om forslagene er i strid med folkeretten eller konvensjoner for vern av urfolks rettigheter. Finnmark Fylkesting mener bestemt at konsekvensene gjennomgående er så betydelige at de ikke kan forsvares opp imot målsetningen, mål som for øvrig heller ikke er forankret hos hverken de samiske eller reindrifftsamiske kompetansemiljøene. Det vises for øvrig til bestemmelsen i naturmangfoldlovens § 8 2.ledd om kunnskapsgrunnlaget, som sier at:
Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

3. Generelt om lovendringsforslagene:

Finnmark Fylkesting kan ikke se at reindriftas erfaringsbaserte kunnskap er lagt vekt på eller innhentet i høringsdokumentene. Sammenfattet oppleves dette lovendringsforslaget som et overgrep mot den reindriftssamiske befolkningen, og totalt manglende respekt for at næringen selv besitter kompetansen for hva som er hensiktsmessig for næringens utvikling. Næringen har i mange år fremmet problemstillinger som viser at en revidering av loven er nødvendig, men uttrykt klart at dette må ses på helhetlig, og ikke bare i enkeltbestemmelser der myndighetene finner det nødvendig. Det er påfallende at regjeringen ikke tar dette på alvor, på tross av at det også foreligger mange domsavgjørrelser som underbygger dette. Fellesnevneren for de lovendringsforslagene regjeringen nå fremmer, er en grunnleggende mistillit til reindriftsnæringen, der en tydelig ser en mistenkeliggjøring om at reindriftssamer ikke evner å drive uten statlig detaljstyring. Dette er langt fra grunntanken bak loven i 2007, som skulle gi økt selvstyre.

4. Kommentarer til de enkelte endringsforslagene

a) §1: Endring av formålsparagrafen:

Finnmark Fylkesting er av den oppfatning at det lenge har vært, og er fortsatt, en bred enighet og grunnleggende forståelse i reindriftsnæringen om at de tre bærebjelkene i bærekraftbegrepet, økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft, er likeverdige bjelker i fundamentet for en reindrift, også i fremtida. Bjelkene er avhengige av, og støtter hverandre, og det vises til at de samme bjelkene brukes i også andre definisjoner for bærekraft. Reindriftsnæring er en viktig samisk kulturnæring, der nettopp det kulturelle aspektet gir den sin særegenhet og sitt særskilte vern, som bærer av det samiske språk, kultur og levesett. Reindriftsnæring er også en familiebasert næring, og i den ligger også duodji (samisk husflid), kunst, joik og et rikt fagspråk. Det er en næring som trenger både barna, ungdommen, kvinner og menn, voksne og de eldre. Finnmark Fylkesting kan ikke aksepterer en nedprioritering av kulturell bærekraft, og hevder lovendringsforslaget her strider mot forpliktelsene staten har i forhold til ILO konvensjon 169, grunnloven 108, SP artikkel 27 og konvensjon om biologisk mangfold, kap. 8 om bevaring av tradisjonskunnskap.

Finnmark Fylkesting registrere at det foreslås endring i formuleringen; *bærekraftig reindrift med basis i samisk kultur, tradisjon og sedvane til gagn for reindriftsbefolkningen selv og samfunnet for øvrig*. Finnmark Fylkesting mener forslaget er en klar svekkelse av reindriftas vern som urfolksnæring, dette også fordi formuleringen; *Reindriften skal bevares som et viktig grunnlag for samisk kultur og samfunnsliv*, foreslås fjernet. Finnmark Fylkesting mener det ikke foreligger noen gode begrunnelser for dette, og det er i alle tilfeller ikke et behov som er fremsatt av næringsutøverne.

Finnmark Fylkesting går derfor sterkt imot foreslåtte endring av reindrifslovens formålsparagraf, §1.

b) § 33 første, andre ledd og tredje ledd: Forslag om obligatorisk klipping av rein

Finnmark Fylkesting ser forslaget om obligatorisk klipping av rein som et kron-eksempel et forslag som ikke er utredet for gjennomføring i praksis.

Om øremerker:

I samisk reindrift har man en tradisjonell metode og ordning for merking av rein med øremerker som er individuelle for samtlige reineiere, fra barn til de eldre. Merket får man ofte i ung alder, for eksempel dåps gave, og bærer det med stolthet resten av livet. Reinmerket er en del av eierens identitet, og det viser familie og siidatilhørighet, idet liknende merker går i arv. Merkene har en avansert ordning, med fagnemnder som godkjenner nye merker, slik at man er sikret at de fungerer godt innen siidaen og distriktet, ikke kan misbrukes, og gir en velordnet reindrift. Denne metoden er en tradisjonskunnskap som er unik, og en del av samisk kulturarv og særegenhet. Man lærer opp til å «lese» reinmerker siden man er barn, der riktig dyktige kan alle reinmerkene i store geografiske områder, for eksempel nesten hele Finnmark.

Øremerkene er etterprøvbare, f.eks. på slakteriet, der man kan kontrollere at innlevert slakt faktisk tilhører den som har solgt reinen. Øremerkene er vanskelige å endre, da det vil være synlig forskjell på gamle og nye merkesnitt. Øremerker kan leses på lang avstand med kikkert, og enkelt i gjerdeanlegg. Når en reineier kommer inn i ett reingjerde, vil han eller hun i løpet av minutter ha fått et overblikk over egne rein i den flokken, samt i stor grad andre eiere. Man kan finne enkeltdyr i flokker på hundrevis og tusenvis av dyr, uten å måtte ta fast noen dyr. Med lasso kan man da plukke ut enkeltdyr som har kommet i feil flokk. Øremerker kan avleses med hånda selv i mørket.

Om øreklips:

Øreklips er plastikkmerker med nummer og bokstaver på. Klipsene går igjennom øret og har en del foran og bak på øret. Reineiere har brukt klips på enkeltdyr ganske lenge, men det har alltid vært ett tilleggsmerke, der man har trengt noe eget i tillegg til øremerket, f.eks. dersom en merket rein blir gitt som gave eller lønn. Klipsen kan ikke avleses annet enn hvis reinen tas fast, man må nesten være to dersom man må lese av mange slike. De kan ikke avleses med kikkert på avstand.

Erfaringer viser at klips på reinfofte faller av, rives, spjærer øret, eller gjør at øremerket «faller sammen» d.v.s. deler av øret faller vekk. Klips kan også føre til ising. Dette ødelegger det opprinnelige øremerket, og kan gi infeksjoner og frostskafer. Eierskapet til slik rein kan bli umulig å fastslå, og eier kan således miste den. Klips vil i praksis alltid komme i veien

for/skjule noen merkesnitt. Dermed vil nesten all rein måtte tas fast og kjennes på med hendene, noe som gir merarbeid og forsinker arbeidet mye, i forhold til øremerker man med sikkerhet kan fastslå med det blotte øyet.

Eiendomsrett og rett til å sikre privat eiendom:

Finnmark Fylkesting er og bekymret for at obligatorisk klipsing vil føre til forbud mot øremerker, som dernest fører til at en samisk kulturarv vil forsvinne, samt retten til å beskytte sin private eiendom. For å ta en sammenlikning ville man ikke samtykke til at man ikke får lov å låse mopeden sin, men bare skal henge en navnelapp på dem.

Klips kan enkelt klippes vekk, eller enkelt klippe rein som tilhører andre med egne klips, og slik enkelt endre eierskap på rein.

Dyrevelferd og merkostnad:

I lovendringsforslaget er det ikke foretatt utredning av konsekvensene for dyrevelferd. Enkeltdyr vil måtte påføres to fremmedlegemer, men den smerte og infeksjonsfare dette kan påføre. Øreklipsene vil ofte henge seg fast i grener, gjerder eller annet, og øret rives, spjæres eller faller av. Klips kan gi frostskafer og kløe, spesielt når de lager nye horn. Merkeprosessen vil også kreve mer ressurser av reindriftsutøverne. Arbeidet vil også føre til at all rein blir stående i gjerdet mye lengre enn i dag, som er en ekstra påkjenning for dyr. Alt i alt er det merarbeid, og merkostnad for den enkelte reineier.

Departementet argumenterer med at klips skal forenkle reintelling. Det er beskrevet gjerdeanlegg som har lange korridorer der rein kan scannes dersom disse klipsene har radiosender. Alt dette vil påføre store kostnader i form av at alle distrikt må bygge nye gjerdeanlegg og vedlikeholde disse. Utgiftene til radioklips vil nok også falle på reineier, selv om staten skulle finansiere dette som en prøveordning innledningsvis. Reinen vil og påføres enda en gjerdeoperasjon, foruten de gangene de nå må gjennom anlegg, med de kostnadene det medfører i både driftsutgifter og påkjenning for rein. Vi mener behovet er ikke i samsvar med merkostnadene, da staten uansett ikke vil få telt noe mere rein enn det gjøres pr i dag, og telling utført av kompetent tellemannskap vil være mye mer pålitelig enn scanning av dyr i fart, i kulde, regn og utenfor stabil strøm og dekning.

Andre forhold:

Det er i dag en stor satsing på reindrift i kombinasjon med reiseliv. En utstrakt «digitalisering» og «modernisering» av reindrift med plast, elektronikk og ikke-autentiske objekter vil svekke inntrykket av den reine naturbaserte, gamle og tradisjonelle næringen. Turister vil oppleve det særegne og ekte, ikke kjøttproduksjon på samlebånd. Dette er ikke vurdert imot forslaget. Øreklips vil falle av og føre til mer plast i naturen. Det vil også være en visuell forurensing av reinen som et fritt dyr.

Behov og nytteverdi i forhold til konsekvenser, merarbeid og merkostnad:

Finnmark Fylkesting ser ikke på noen måte at obligatorisk klipping av rein er hensiktsmessig. De negative konsekvensene ser heller å bli mye større enn nytteverdien.

Inngripen i reindriftas særegenhet og krenkelsen av verdien av samisk tradisjonskunnskap er truet, der forslaget vil innebære en utvasking av tradisjonskunnskap, og vernen av urfolks kulturutøvelse, tradisjon og arv gjennom alders tid. Dette er også inkorporert i ulike internasjonale bestemmelser og konvensjoner, samt vår egen grunnlov.

Forlaget ser ut til kun å ha som hensikt å sikre myndighetenes kontrollbehov og detaljstyring, mens det har lite eller ingen nytteverdi for næringen. Forslaget vil påføre næringen uforholdsmessig mye merarbeid og merkostnader.

Finnmark Fylkesting går derfor sterkt imot forslaget.

c) **Ny § 34** blir første og andre ledd: Forslag om offentliggjøring av reintall:

Finnmark Fylkesting ser ikke nødvendighet av en generell offentliggjøring av reintall.

Finnmark Fylkesting mener at det er distriktsstyret som kan ha behov for dette ved utforming av bruksregler eller ved innføring av regulering av reintall, men kan da be om dette særskilt.

Finnmark Fylkesting har ikke forståelse for problemstillingen slik departementet fremstiller det i høringsbrevet. Forutsetningen om at reineiere ikke kjenner fordelingen av reintall er merkelig, all den tid hver enkelt rein er merket, og reineiere godt besitter kompetansen i å lese dette. Reineiere som er aktive i et område har oversikten som trengs over reintall, og kontroll av at beitearealene forvaltes på en forsvarlig måte. Departementets begrunnelse anses derfor ikke nok til den foreslåtte endringen.

St.meld.nr 28 1991- 1992 s 107-108, sier: Regjeringen mener næringen selv må spille en aktiv rolle for at ressursproblemene i næringen skal kunne løses. Det vil ikke være mulig å gjennomføre løsninger som ikke reineierne identifiserer seg med eller ser seg tjent med på sikt. Et sentralt poeng i denne sammenheng er å dra nytte av de omfattende kunnskapene reineierne har om næringen.

§ 71: Forslag på endring i oppnevning av reindriftsstyret.

Finnmark Fylkesting har gått gjennom lovbestemmelsen og instruksene for reindriftsstyret.

Både bestemmelsen og instruksene er overmoden for en revidering, men på helt andre felt enn det regjeringen foreslår. Instruksene anses som en etterlevning fra fornorskningshistorien, som man i dag ikke vil videreføre. Det er alvorlig at krav om reindriftsfaglig kompetanse er fraværende i kravene til oppnevning i et fagorgan for reindrift. Det har vært opp til Sametinget å oppnevne «aktive utøvere», uten at disse omtales som kompetansehavere. Instruksene gir flertall til den ikke-samiske delen av styret, samt at staten skal ha både leder, nestleder og dobbeltstemme. Leder bestemmer også handlingsmåte for hver enkelt sak, og sakene kan omgjøres av LMD av eget tiltak, uten at det foreligger noen bestemmelser eller vilkår for dette. Begrepene folkerett og særskilt vern for urfolksnæringer er fraværende, men i

instruksen står det tvert imot at andre samfunnsinteresser bør ivaretas. Språkkompetanse nevnes heller ikke.

Finnmark Fylkesting mener bestemmelse for oppnevning til reindrifststyret og instruksen for dette styret må oppdateres, i henhold til gjeldende rett og anerkjennelse av urfolksrettigheter. Finnmark Fylkesting støtter ikke endringsforslaget som foreligger på å endre oppnevning, da det ikke foreligger klare vurderinger og anbefalinger på hvordan dette eventuelt skal gjøres. Sametinget er samenes folkevalgte organ og parlament, og bør være den andre parten i oppnevningen til dette styret. Finnmark Fylkesting finner Sametingets anførsler rimelige, og støtter deres krav om reell medbestemmelse ved oppnevning av representanter.

5. Tilråding til forslaget:

Foreslåtte lovendringer for reindrift må vurderes mot ILO-konvensjon, SP artikkel 27, CBD og EMK 1-1. Reindrift skal forvaltes i tråd med folkerettens krav til selvbestemmelse.

Fremlagte lovendringsforslag er fremmet på tross av at næringen har uttrykt at den ikke støtter endringene. Konsekvensene av forslagene i forhold til dyrevelferd, merarbeid, merkostnad og inngripen i den samiske kulturutøvelsen er ikke utredet. Forslagene er ikke i tråd med selvbestemmelsesretten.

Det vises til kravet fra næringen om en helhetlig gjennomgang av reindrifstloven, og det nyoppnevnte reindrifstlovutvalget, som er nedsatt av Sametinget. Dette utvalget må anses som et «*ekspertutvalg*», og departementet bes avvente lovutvalgets arbeid før lovendringer fremmes.

Finnmark Fylkesting mener det er store mangler ved loven som bør utredes, også som et naturlig resultat av domsavgjørelser de siste årene.

Finnmark Fylkesting er helt imot en lovendring på et så tynt grunnlag som høringsdokumentet viser til. Praktiske konsekvenser og trusselen for den kulturelle særegenheten skal ikke ofres for en hastebehandling av ikke-utredede lovendringer.

Forslag trukket

Ronny Wilhelmsen, Ap fremmet følgende fellesforslag på vegne av Ap, SV, H, Sp, V, MDG og KrF;

Punkt 1 erstattes av

Finnmark fylkesting ønsker endring av §71 i reindrifstloven slik at det blir likeverdighet i antall medlemmer oppnevnt av Sametinget og øvrige medlemmer med personlige varamedlemmer i reindrifststyret. Reindrift er en samisk urfolksnæring, der samisk innflytelse skal være sentral i reindrifststyret.

Tillegg til punkt 2

Finnmark fylkesting anbefaler at reindrifststyret opprettes med åtte medlemmer og varamedlemmer. Sametinget oppnevner selv fire av åtte medlemmer med varamedlemmer.

Sametingets oppnevnte medlemmer har leder i partallsår og de øvrige medlemmene leder i oddetallsår hvis det ikke er enighet i styret om leder.

Nytt punkt 3

Finnmark fylkesting ønsker en helhetlig revidering av reindriftsloven.

Fylkestinget er skeptisk til endring som foreslåes om obligatorisk individmerking og bærekraft, og ønsker at dette sees i sammenheng med en helhetlig revidering av reindriftsloven.

Nytt punkt 4:

Finnmark fylkesting ber om at det ikke innføres obligatorisk individmerking av rein på nåværende tidspunkt. En utvidet ordning med frivillig merking vil kunne gjøre ordningen bedre kjent, og på sikt skape forståelse og aksept for denne. Det må også kunne tilpasses bedre til den tradisjonelle merkingen.

Nytt punkt 5:

Finnmark fylkesting ser ikke at det er behov for en endring av opplysningsplikten angående enkeltutøveres reintall. Finnmark fylkesting slutter seg til de vurderinger som er gjort av Sametinget og Norske Reindriftsamers Landsforbund.

Nytt punkt 6:

Formålsparagrafen i reindriftsloven må ikke endres. Finnmark Fylkesting støtter at alle tre bjelkene og begrepene økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft er like viktige for reindriften, nå og i fremtiden, og må bestå slik de er i dagens reindriftslov.

Fylkestinget ber om at protokoll legges ved vedtatt høringsuttalelse.

Votering

Fellesforslag v/ Ronny Wilhelmsen settes opp mot fylkesrådmannens innstilling

enstemmig vedtatt

Fylkesrådmannens innstilling m/tilleggsforslag v/Ronny Wilhelmsen

enstemmig vedtatt

Fellesforslag v/ Ronny Wilhelmsen nytt pkt 3

vedtatt mot 3 stemmer

Fellesforslag v/ Ronny Wilhelmsen nytt pkt 4

vedtatt mot 3 stemmer

Fellesforslag v/ Ronny Wilhelmsen nytt pkt 5

vedtatt mot 3 stemmer

Fellesforslag v/ Ronny Wilhelmsen nytt pkt 6

vedtatt mot 3 stemmer

Vedtak;

1. Finnmark fylkesting ønsker endring av §71 i reindriftsloven slik at det blir likeverdighet i antall medlemmer oppnevnt av Sametinget og øvrige medlemmer med personlige varamedlemmer i reindriftsstyret. Reindrift er en samisk urfolksnæring, der samisk innflytelse skal være sentral i reindriftsstyret.
2. Finnmark fylkeskommune anmoder partene om å imøtese en prosess som bidrar til å styrke samisk innflytelse i reindriftsstyret.

Finnmark fylkesting anbefaler at reindriftsstyret opprettes med åtte medlemmer og varamedlemmer. Sametinget oppnevner selv fire av åtte medlemmer med

varamedlemmer. Sametingets oppnevnte medlemmer har leder i partallsår og de øvrige medlemmene leder i oddetallsår hvis det ikke er enighet i styret om leder.

3. Finnmark fylkeeting ønsker en helhetlig revidering av reindrifftsloven. Fylkeetinget er skeptisk til endring som foreslås om obligatorisk individmerking og bærekraft, og ønsker at dette sees i sammenheng med en helhetlig revidering av reindrifftsloven.
4. Finnmark fylkeeting ber om at det ikke innføres obligatorisk individmerking av rein på nåværende tidspunkt. En utvidet ordning med frivillig merking vil kunne gjøre ordningen bedre kjent, og på sikt skape forståelse og aksept for denne. Det må også kunne tilpasses bedre til den tradisjonelle merkingen.
5. Finnmark fylkeeting ser ikke at der er behov for en endring av opplysningsplikten angående enkeltutøveres reintall. Finnmark fylkeeting slutter seg til de vurderinger som er gjort av Sametinget og Norske Reindrifftsamers Landsforbund.
6. Formålsparagrafen i reindrifftsloven må ikke endres. Finnmark Fylkeeting støtter at alle tre bjelkene og begrepene økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft er like viktige for reindrifften, nå og i fremtiden, og må bestå slik de er i dagens reindrifftslov.